

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI
TOVARNE OBUTVE

PEKO

OBČINSKA KNJIŽNICA
64290 TRŽIČ

TRŽIČ LETNIK XVI. ŠTEVILKA 12 DECEMBER 1976

PEKO IN BUDUČNOST — ZDRUŽENA

»Danes sem prišel med vas zato, da vidim to moderno tovarno in sodelovanje dveh kolektivov iz dveh socialističnih republik. Vaše sodelovanje je bilo že dosega-
daj uspešno, kar bazira na solidnem programu. Veseli smo, da se to sodelovanje nadaljuje in poglablja.«

S temi besedami je predsednik Izvršnega sveta socialistične republike Slovenije tov. Andrej Marinc pozdravil navzoče na zborovanju ob otvoritvi nove proizvodne hale 26. novembra v Ludbregu. Takrat je bil podpisan tudi sporazum o priključitvi tovarne obutve BUDUCNOST k delovni organizaciji PEKO.

Med gosti so bili tudi predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije tovariš Andrej Marinc, predsednik Izvršnog veća Sabora Hrvatske tov. Jakov Sirotković, sekretar za finance tov. Milica Ozbić in predstavniki skupščine občine Tržič in Ludbreg.

Veličastno zborovanje je v imenu kolektiva BUDUCNOSTI začela predsednica zbora delovnih ljudi tov. ANA TRNJAK.

Kolektiv in zbrane goste je pozdravil glavni direktor tov. Bedina Janez in dejal:

Zelo sem srečen, ker lahko v imenu delovnega kolektiva Tovarne obutve PEKO iz Tržiča pozdravim ta zbor in čestitam za praznik republike. Nedvomno bo letošnji dan republike najlepši praznik v zgodovini kolektiva Budućnost, ki je z velikimi napor in samoodpovedovanjem dosegel velike uspehe na mnogih področjih svojega dela. Posebej moram poudariti, da nova tovarna ni edini uspeh, temveč je rezultat mnogih delovnih uspehov, ki so jih delovni ljudje Budućnosti v sodelovanju z nami dosegli v štirih letih skupnega dela. Med najpomembnejšimi uspehi je potrebno poleg povečane proizvodnje in povečane števila zaposlenih poudariti predvsem naslednje:

— z veliko mero prizadevnosti in doslednim upošteva-

njem naših navodil v zvezi s tehnološkimi in organizacijskimi prijemi je kolektiv Budućnosti dosegel visoko raven v kvaliteti proizvodnje. Tržiče doma in v tujini je to afirmacijo potrdilo z naročili, ki rastejo iz sezone v sezono v takem tempu, da povečana proizvodnja ne more slediti večanju potreb. Tako so tudi povečane kapacitete, ustvarjene s preselitvijo v novo tovarno že razprodane za naslednjo sezono pomlad-poletje 1977. Posebej je potrebno poudariti, da je 60% proizvodnje obutve iz Budućnosti namenjeno za izvoz na zahodnonemški trg in da so vse možnosti nadaljnjega povečanja plasmana na tem trgu;

— z dosledno delitvijo dela na osnovi dogovora o poslovnem tehničnem sodelovanju je specializirana proizvodnja v Ludbregu in brez splošne režije, ker so vsa dela s tega področja opravljena v Tržiču in so tako ustvarjeni vsi optimalni pogoji za visoko produktivno delo. Pod takimi pogoji so delovni ljudje Budućnosti s pridnim delom, zavestjo in odgovornostjo ne samo sanirali težko finančno situacijo, temveč v razvoju dosegli sorodne kolektive tako, da danes na mnogih področjih daleč presegajo povprečne rezultate v panogi odnosno v sorodnih kolektivih.

Takih pomembnih rezultatov kolektiv ne bi mogel doseči, če ne bi bilo ustreznega družbenega vzdušja in da takemu razvoju ni sledil tudi ustrezen razvoj medsebojnih odnosov v kolektivu. Brez visoko razvitih samoupravnih odnosov in intenzivnega družbenopolitičnega dela, brez vsestranskega prizadevanja sprovesti v delo duh nove ustave, kolektiv ne bi mogel doseči takih rezultatov. Delovni polet in visoka politična zavest sta se najbolj pokazala v čezplanskem izvrševanju delovnih obvez, v delu izven delovnega časa — tudi ob nedeljah, če je bilo potrebno, v delu pod težkimi pogoji v neustreznih prostorih, kakor tudi v delovnih akcijah pri

Nova proizvodna hala v Ludbregu

urejanju okolice, kjer se je prva izkazala mladina.

Globoko sem prepričana, da take akcije najbolj pokažejo pripravljenost našega ljudstva, da se bori za boljši jutri, za najlepše pridobitve in cilje naše samoupravne družbe, ki jo vodita naša partija in tov. Tito.

Perspektiva — jutrišnji dan za delovne ljudi Budućnosti ni neznanka. Z odlokom o združenju v delovno organizacijo PEKO odpirajo novo stran v zgodovini svojega razvoja, vztrajnega dela in upamo tudi svojih uspehov. Prepričan sem namreč, da bomo združeni še močnejši in bolj uspešni. Že jutri bo kolektiv PEKO štel 3800 zaposlenih, ki bodo že v letošnjem letu proizvedli 2.400.000 parov obutve, 6.000.000 parov poluretanskih in gumijevih podplatov; v svojih prodajalnah bomo prodali več kot 3.000.000 parov obutve in s svojimi kooperanti izvozili 1.600.000 parov obutve. Več o stopnji naše organiziranosti, o naši moči in uspehu govore naslednji podatki: z 98.000 din dohodka na zaposlenega PEKO spada med najuspešnejše proizvajalce obutve v državi, a z 1.140.000 din ustvarjenega prometa na prodajalca se lahko primerjamo z vsako trgovinsko organizacijo. Izvoz v vrednosti 12.514.888 ZDA \$, od tega za 7.774.333 \$ na konvertibilno področje pomeni prispevek naše družbe pomemben za stabilizacijo našega gospodarstva. Morda je od navedenih

Za nas so ravno tako zelo pomembni tudi uspehi, ki jih je v povezavi dosegla združena slovenska obutvena industrija v okviru samoupravne interesne skupnosti, katere član je tudi PEKO.

Z naštevanjem teh akcij želim predvsem poudariti, da aktivno spremljamo dogajanja v naši družbi in da v okviru svojih možnosti prispevamo k hitremu reševanju družbenih problemov. V našem vsakodnevnem delu so prisotni problemi, vendar smo prepričani, da bomo s pogumnim odpiranjem meje, s povezovanjem ter z bojem za

večjo produktivnost in večjim izvozom ustvarili pogoje za nenehen napredek na zdravih temeljih.

Naj na koncu izrabim priložnost, da se zahvalim našim dragim gostom, ki so s svojo prisotnostjo povečali naše slavo. Posebno zahvalo dolgujemo našim projektantom in izvajalcem del, ki so v rekordnem času opravili vse naloge; nadzornim organom za požarovalno delo; zahvalo dolgujemo tudi Ljubljanski banki, posebno podružnici v Zagrebu, ki je finančno omogočila graditev tovarne. Posebna zahvala gre predstavnikom občinske skupščine Ludbreg, ki so graditev tovarne smatrali za svojo nalogo in s tem veliko prispevali za uspešno dokončanje tega projekta.

Delovnim ljudem, ki so jim v novi tovarni omogočeni ustrejni delovni pogoji, želim veliko delovnih uspehov, s katerimi bodo opravičili zaupa-

(Nadaljevanje na 2. strani)

**Želimo vam srečno
in uspehov polno
Novo leto 1977**

PEKO IN BUDUČNOST — ZDRUŽENA

(Nadaljevanje s 1. strani)
nje naše širše družbene skupnosti za sredstva, ki z njimi upravljajo.

Direktor BUDUČNOSTI ing. Franjo Repić je opisal razvojno pot tovarne in delovnega kolektiva, spremljajoče težave in uspehe, zaključil pa z besedami:

Tovarišice in tovariši!

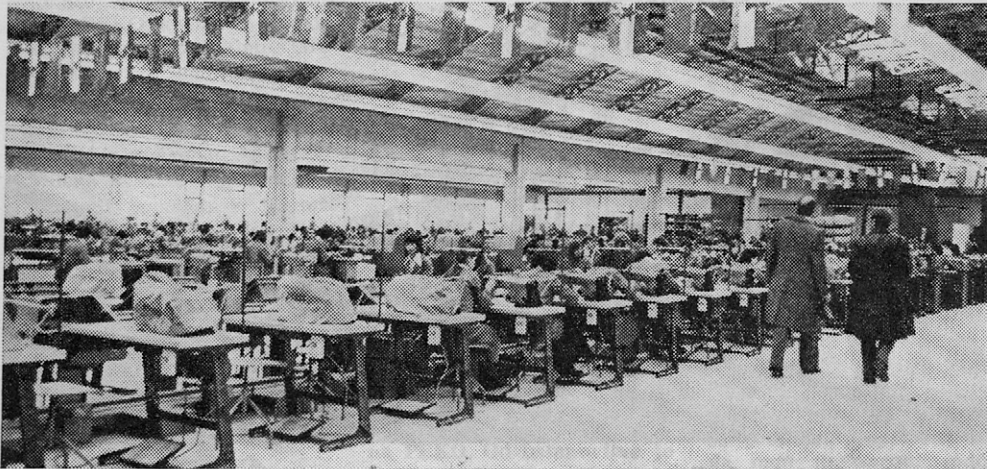
Zavedamo se, da naloge, ki so pred nami niso lahke, toda

zdrženi v veliko delovno organizacijo PEKO z maksimalnimi naporii vsakega posameznika bomo dosegli zaželjene cilje in uspehe. Vsi se moramo prizadevati za povečanje produktivnosti, zboljšanje kvalitete proizvodov, za prihranek pri materialu, kar bo omogočilo boljše osebne dohodke in bo garancija za pravočasno odplačevanje anuitet.

Še enkrat izkoriščam priložnost, da se zahvalim vsem, ki

so pomagali pri razvoju naše delovne organizacije in vsem, ki so delali in pomagali pri gradnji naše nove proizvodne hale.

Od 1. januarja 1977 bo BUDUČNOST TOZD naše delovne organizacije, vsi pa bomo člani 3700-članskega kolektiva. Velik kolektiv ob velikih naporih z velikimi uspehi.

Izdelava zgornjih delov v novih prostorih

Podpisniki sporazuma o priključitvi Budućnosti k DO Peko

V kulturnem delu programa je sodeloval tudi pevski zbor OŠ Ljubreg

Zborovanje je začela Ana Trnjak, predsednica zbora delavcev

Glavni direktor Janez Bedina zbranim na otvoritvi

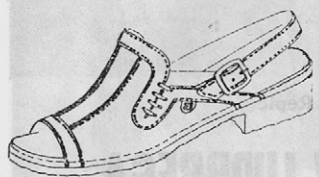

Na otvoritvi so bili tudi predstavniki firme AFIS

ŠE O MODELIRJIH ...

V prejšnji številki Čevljarja smo imeli priložnost prebrati, kako izgleda potek dela v modelirnici, okvirno pa je bila podana tudi notranja organizacija. Danes bom skušal v grobem opisati poskuse in načine iskanja stikov navzven ter povezovanje modelirjev.

Težnja po navezovanju stikov med modelirji sega daleč nazaj. Jasno je, da med 1945—1952, ko je bila ukinjena generalna direkcija za čevljarstvo industrijo, nismo na tem področju storili ničesar, kar v času planskega gospodar-

stva niti ni bilo potrebno. Leto 1955 je bil pri Inženirskem biroju v Zagrebu osnovan odelek za modeliranje, kar je vzbudilo zanimanje pri delovnih organizacijah. Takrat je začel izhajati tudi modni časopis »Stil« (izhajal je do leta 1964). Plasman »Stila« je bil zelo uspešen, saj je zaradi zaprtosti meja predstavljal edini vir informacij za modelirje po vsej Jugoslaviji. Plasil pa se je tudi v 34 držav Evrope. Takrat se približno osnuje Jugoslovanski inštitut za obutev, v čigar sklop pade tudi Inženirski biro skupaj z našo sekcijo, naslednje leto pa spet preneha z delom. Ne glede na to, štejemo letnico 1964 za letnico rojstva našega Združenja kreatorjev in modelirjev obutve SFRJ, saj so leti kljub ukinitvi Inštituta nadaljevali z delom in že leta 1966 je začel izhajati modni časopis »Košuta«, ki izhaja še danes in se uspešno prodaja v 40 evropskih državah. V tem obdobju so nekateri tovariši brezplačno nosili težka bremena organizacije pri združenju samem, kakor tudi pri urejanju »Košute«. Brez njihovega pionirskega dela te »zbrane ledine« ne bi imeli.

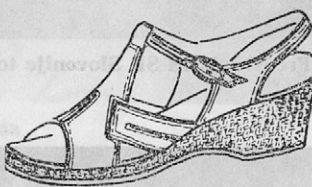
To bi bil nekako v najbolj grobih črtah opis prve faze našega delovanja. V tem času se pojavi potreba po stikih izven meja naše države. Podobne težnje so se v posameznih evropskih državah pojavljale že prej, v nekaterih pa se še pojavljajo. Letos mineva 19 let, odkar so Švicarji kot prvi v Evropi osnovali svoj nacionalni komite za modo. Kmalu so jih posnemali Nemci, Angleži, Francozi in Italijani. Vsi skupaj pa so po dveh letih začeli potrebo po poenotenju tendenc, barvnih kart in tako leto 1959 štejemo za ustanovno letnico mednarodne organizacije Modeurop s profesionalnim ožjim vodstvom in sedežem v Bernu.

Cilji, ki so si jih takrat entuziasti zastavili, veljajo še danes.

Modeurop je mednarodna organizacija za »usnjeno modo«, seveda vsklajeno s tekstilom. Združuje 22 evropskih držav in vključuje usnjarije, čevljarstvo dejavnost, konfekcijo usnja, galanterije ter trgovce teh strok. Naloge te mednarodne organizacije so predvsem koordinacija barv in materialov na področju usnjarske predelovalne industrije — t. z. usnjene konfekcije, obutve, uporabe torbic, rokavic, pasov itd. Deluje v interesu usnjarske predelovalne industrije in trgovine, katerim so nujno potrebne izčrpne informacije, jasnejši pregled raziskovanj in komercialni uspeh. Za koordinacijo med vrhunskimi strokovnjaki evropske tekstilne mode in Modeuropom skrbi komite za modo pri Modeuropu.

Modeurop vse uspešnejše koordinira delo in prognoze posameznih nacionalnih komitejev ter širši krog svojih članic. Marca 1971 je postala članica Modeuropa tudi Jugoslavija. S tem je dobilo Združenje svojo novo dimenzijo. Do včlanjenja naše države je prišlo razmeroma pozno. Pogoji za včlanjenje je bila namreč enotna organizacija zveznega značaja. Ker pa nekateri strokovne institucije tega ranga niso bile pripravljene na to, niti niso bile zainteresirane, je na pobudo in pod pokroviteljstvom Zvezne gospodarske zbornice nosilec članstva naše države v Modeurop postalo naše Združenje.

Tu se nekje konča tudi druga faza naše rasti in aktivnosti. Od leta 1971 se delegati našega Združenja udeležujejo kongresov Modeuropa več ali

manj pasivno. Vzrok tej pasivnosti je kljub Združenju, ki ga imamo, naša razdrobljenost. Dejstvo je, da imamo v svojih vrstah dobre kreatorje in modelirje, ki pa so raztreseni po vsej državi in ima vsak zase svoje naloge in obveze v odnosu na matično delovno organizacijo. Način delegiranja je demokratičen. Upravni odbor oziroma sedanjí izvršni odbor z glasovanjem izbere delegata, ki zastopa Združenje na dveh zaporednih kongresih. O svojih vtisih s kongresov ti delegati poročajo na obeh rednih srečanjih modelirjev v Zagrebu in Beogradu, ki sta časovno postavljena tik za vsakokratnim spomladanskim in jesenskim kongresom Modeurop. Komaj se ta delegat nekoliko vpelje v delo kongresa, naveže nekaj stikov z nekaterimi

predstavniki drugih držav (od katerih si morebiti obeta kakšno informacijo), njegov mandat preneha in nekdo drug začneja vse znova.

Sele z našim nastopom v mednarodni areni smo pravzaprav ugotovili, da smo z našim Združenjem prišli nekako do polovice poti. Delegacije ostalih članic Modeuropa so stalne. Vsak nacionalni komite posamezne države — članice je v organizacijskem smislu sestavljen tako, da zastopa interese določene države na področju usnjarske predelovalne industrije v celoti in spremlja modne trende na mednarodnem nivoju. Sklepi nacionalnega komiteja so pravzaprav rezultati sporazumevanja z vodilnimi firmami, saj sestavljajo komite tako progresivni kreatorji in modni svetovalci, kot tudi trezni in umirjeni, pa tudi zviti industrialci, ki ne spremljajo modnih smernic, so pa seznanjeni s ponudbo in po-

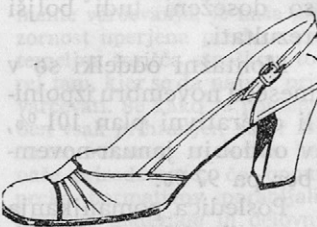

vpriševanju določenih modelov. Po temu principu so n. pr. organizirani nacionalni komiteji za modo usnjarske predelovalne branže v Franciji in Švici, pa tudi v Nemčiji je podobno; medtem, ko v Italiji deluje več regionalnih komitejev. Zahvaljujoč njihovim odličnim in inventivno močnim kreatorjem, ki razpolagajo s prirodo obdarjenostjo in sposobnostjo kreiranja ter hitrim prilaganjem zahtevam tržišča, uspevajo in uživajo v celoti gledano sloves ene od vodilnih držav v lansiranju modne obutve v Evropi. Zanimivo pri Italiji je še to, da je prvotno večji delež financiranja nacionalnih komitejev nosila usnjarska, manjši delež pa obutvena industrija. Danes je situacija obrnjena, kar je odvisno od interesnosti grupacije, ki trenutno zagotavlja večje koristi.

Nordijske države so pri tem šle še nekoliko dlje. Organizirane so v Skandinavski regiji. Pred kongresi se skandinavski nacionalni komiteji sestanejo, razčistijo stališča in potem na kongresu Modeuropa nastopajo enotno.

Tako in podobno organiziranim delegacijam nacionalnih komitejev se na kongresih postavljamo ob bok mi, Združenje kreatorjev in modelirjev obutve SFRJ. Preostane nam le ugotovitev, da smo v mejah danih možnosti

storili dovolj, pa še vedno premalo. Nalogam, ki stoje pred nami, pa nismo niti organizacijsko, niti strokovno več kos. Sklenili smo naše vrste povečati, razširiti obseg dela, zato smo na redni letni občni zbor za leto 1975 povabili k sodelovanju še proizvajalce usnjene konfekcije, ga-

lanteriste in izdelovalce kopit. Ravno toliko se jih je odzvalo, da smo lahko razglasili ta občni zbor obenem za ustanovni občni zbor Združenja kreatorjev ter modelirjev obutve, osnjene konfekcije, galanterije, izdelovalcev kopit ter ostale spremljajoče dejavnosti.

Nismo pa ob tem nehali razmišljati o formiranju profesionalnega nacionalnega komiteja za modo, ki naj bi zajel kemijsko industrijo, industrijo gume za podplate, modelirje in kreatorje obutve, kovinsko spremljajočo dejavnost, usnjarsko in obutveno industrijo, konfekcijo usnja in krzna, prodajo in ostalo pripadajočo dejavnost. Po konsultaciji s centralo Modeuropa v Bernu, sekretarjem Sveta za usnjarsko predelovalno industrijo Zvezne gospodarske zbornice SFRJ Draganom Tomićem in svetnikom iste institucije Dragomirjem Iličem, je bil sestavljen predlog o formiranju Jugoslovanskega komiteja za modo. Nacionalni komite sam naj bi se delil na:

a) mali komite, ki naj bi ga sestavljali aktivni člani, ki spremljajo modna gibanja, stil, tehnologijo in realizacijo na domačem in tujem tržišču ter

b) veliki komite, ki naj bi pa združeval proizvajalce obutvene industrije, usnjene konfekcije, galanterije in ostale spremljajoče dejavnosti. Ta veliki komite naj bi bil pravočasno seznanjen z mnenji in dognanji malega komiteja v zvezi s stilom, modo, ponudbo in povpraševanjem določenih kategorij blaga.

Smernice in mnenja naj bi bila razčiščena pred začetkom kongresov Modeuropa, saj se na sestankih komiteja za modo Modeuropa vrše tudi dva meseca pred kongresom — tako, da imajo posamezni nacionalni komiteji dovolj časa za sprejetje stališča in izkristaliziranje enotnih smernic, ki jih nameravajo braniti na kongresu. Paradoks, kateremu sva bila priči z glavnim direktorjem tov. Bedino na zadnjem kongresu Modeurop v Dubrovniku, se ne bi smel več ponoviti. Na lastnih tleh smo, kot država z izredno raznoliko in boga-

to zakladnico narodne motivike, morali namreč akceptirati trend z motivi južnoameriške in bolgarske folklore.

Obstoj in uspeh nacionalnega komiteja za modo usnjarske predelovalne industrije je sprico vloge, ki naj bi jo odigrali, zagotovljen. Proizvodne in trgovske organizacije bodo pravočasno in organizirano iz zanesljivih virov informirane. To je priložnost, da proizvodnja in trgovina skupno direktno vplivata na kultiviranje potrošnikov.

Do sedaj se je razen redkih izjem »Borova«, »Alpine«, »Planika« in naše delovne organizacije, odvijalo vse po starem, stihijno. To se je logično poznalo tudi na tržišču, saj je zaradi demodirane robe prihajalo do kolebanja cen in zniževanj na račun tega.

To je pravzaprav točka sedanjosti, iz katere zremo v prihodnost. Do sem smo prišli kljub težavam. Pri premagovanju le-teh v prihodnosti pa računamo predvsem spet na lastne sile in na pomoč institucij, ki nam že do sedaj podpore niso odrekle. Tu mislim predvsem na vse delovne organizacije 125. panoge, Zvezno gospodarsko zbornico in njen Svet za usnjarsko predelovalno industrijo, Beograjski sejem ter Centrotekstil, ki nam ljubeznivo odstopa prostore za vsakokratna srečanja (lastnih prostorov nimamo) pa še na celo vrsto anonimnih institucij, posameznikov, ki žrtvujejo prosti čas in marsikatero prosto soboto prebijejo na potovanjih in sejah.

In kje je mesto nas, Pekovih modelirjev v tem aparatu? V Združenje smo včlanjeni od njegovega začetka in brez neskrupulnosti lahko zapišem, da spadamo med vidnejše člane, saj že vrsto let delujemo kot edini slovenski predstavniki čevljarstvo industrije v Upravnem in sedaj v Izvršnem odboru Združenja. Sam sem sodeloval kot delegat na dveh kongresih Modeuropa v Pragi in Stockholmu 1974, kakor tudi na zadnjem kongresu v Dubrovniku 1976. Bil sem tudi član prve Jugoslovanske delegacije Združenja v Sovjetski zvezi kot gost Centralnega vseveznega doma modela v Moskvi.

Peko

Med to institucijo in našim Združenjem je bil tudi sklenjen sporazum in sprejet program o medsebojnem sodelovanju do leta 1980.

Venomer znova imamo priložnost ugotavljati, da je »Peko« pojem v evropskem prostoru, ne samo pri nas, in ko je treba kjerkoli izjaviti pripadnost firmi, storimo to s ponosom!

Branko Ivnik

IZPOLNJEVANJE OPERATIVNEGA PLANA V TOZD OBUTEV IN TRBOVLJE

V izdelavah zgornjih delov v mesecu novembru ugotavljamo boljše rezultate kot v preteklem obdobju, posebno v TOZD Trbovlje. Izpolnitev operativnega plana v obdobju januar-november pa je bil 98 %, kar v parih predstavlja 15.600 manj zgornjih delov od planirane proizvodnje.

Vzrok tega je nižje izpolnjen plan v mesecih avgust-september, ker je tekla sezona jesen-zima 1976/77, ki je bila po vložnem delu zahtevnejša — velika količina planiranih škorenj, ki pa so se zaradi zahtevne izdelave izdelali v izdelavi zgornjih delov 512 in 550 in le v manjši količini pri kooperantih.

V mesecu novembru pa je že prehod v vseh izde-

lavah zgornjih delov v lažjo sezono pomlad-poletje 77 in iz tega razloga so doseženi tudi boljši rezultati.

Montažni oddelki so v mesecu novembru izpolnili operativni plan 101 %, v obdobju januar-november pa 97 %.

Posledica pomanjkanja zgornjih delov in ostalih sestavnih delov je vplivalo v montažnih oddelkih na slabše rezultate posebno v obdobju julij-september.

Zato bi bilo pred pričetkom proizvodnje v montažnih oddelkih oziroma sezone pomlad-poletje 77 več vložiti v samo organizacijo proizvodnje glede na večjo količino sestavnih delov, ki se bodo izdelovali v različnih TOZD:

— priprava potrebnih klin peta, platojev, vložnih podplatov in polpodplatov

— oblačenje le-teh v TOZD Trbovlje

— oblačenje in priprava podplatov v TOZD Budućnost

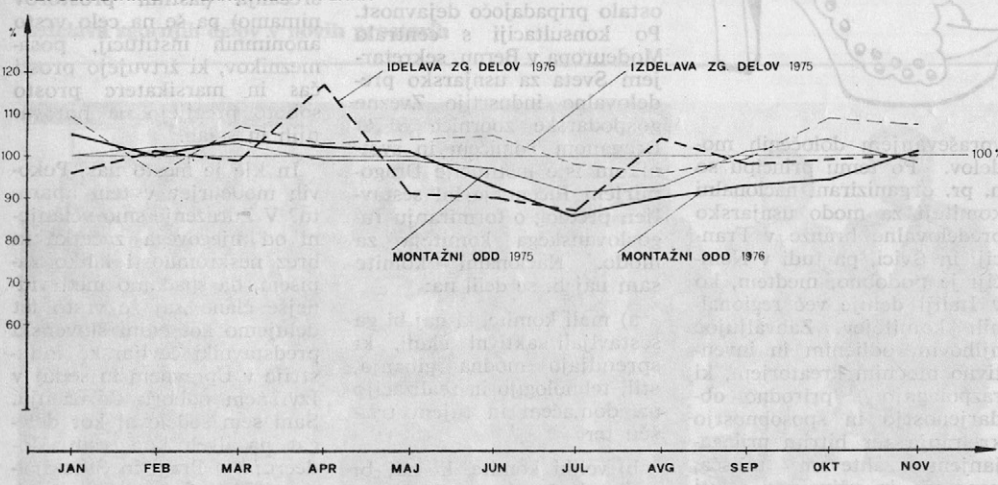
Vsa ta razdrobljena priprava pa zahteva od posameznih TOZD več točnosti pri pripravi sestavnih delov po planih, rokih in sortimentih, ker bi v nasprotnem primeru zaradi lokacijske oddaljenosti TOZD nastajali zastoji in tudi v tej sezoni bi ne bilo pričakovati boljših rezultatov.

V grafikonu je prikaz gibanja proizvodnje januar-november 1976 v primerjavi z enakim obdobjem leta 1975.

Kralj Sonja

TOZD - OBUTEV

IZPOLNJEVANJE OPERATIVNEGA PLANA

Direktor Budućnosti ing. Franjo Repić

POSNETKI IZ LUDBREGA

Predsednik IS SR Slovenije tov. Andrej Marinc

MLADI ZA TOLMINSKO

Hud potres, ki je letos prizadel naše obmejne kraje v Posočju in na Tolminskem, je povzročil ogromno materialno škodo. Delovni ljudje v naši republiki so pokazali veliko solidarnost s prebivalci potresnega območja. Pomoč je prihajala z vseh strani. V akcijo zbiranja sredstev za pomoč Posočju se je vključila tudi republiška konferenca ZSMS, ki je preko svojih regijskih in občinskih organov izvedla akcijo »Vsak mladinec 10,00 din za Posočje«. S sredstvi, zbranimi na ta način, bodo zgradili otroški vrtec na Tolminskem. V akcijo so se vključili tudi mladi iz tržiške občine in seveda tudi iz naše delovne organizacije. Ker dijaška in študentska mladina

nima dohodkov (razen štipendij, ki pa niso tako velike), se je OK ZSM Tržič odločila, da bo glavno breme te akcije v tržiški občini nosila delavska mladina. Zato je vsak mladinec, ki se je želel vključiti v to humano akcijo, prispeval 20,00 din.

V naši delovni organizaciji je akcija zelo dobro uspela. Zbrali smo 11.020,00 din. Upoštevati moramo, da precejšnje število mladih ni moglo prispevati svojega deleža zaradi bolezni, drugače bi bil znesek zagotovo še višji. Posebno zahvalo zasluži tovariš Uzar Sašo, ki je namesto 20,00 dinarjev prispeval 100,00 dinarjev.

Poleg te republiške akcije smo mladi iz Peka organizira-

li še ples, katerega celotni dobiček je bil prav tako namenjen prizadetim krajem. Tudi ta akcija je odlično uspela, saj smo zbrali 6.780,00 din. Za takšen uspeh se moramo zahvaliti tudi ansamblu Nocturno in pevcema Sonji Gabršček in Emilu Poku, ki so s svojim brezplačnim nastopom podprli to akcijo. Odločili smo se, da tudi ta denar prispevamo za gradnjo vrtca.

S tem smo mladi delavci iz Peka zbrali skupaj 17.800,00 dinarjev. Ne moremo prezreti dejstva, da predstavlja ta znesek več kot polovico vseh sredstev, ki so jih zbrali mladi v celotni tržiški občini. Zato mislim, da zaslužijo vsi mladinci in mladinke iz naše DO, ki so sodelovali v teh solidarnostnih akcijah, posebno priznanje.

Breda Mišičević

Predsednik Veća sabora Hrvatske tov. Jakov Sirotković

Andrej Marinc, Jakov Sirotković in Janez Bedina po ogledu novih proizvodnih prostorov

POSNETKI IZ LUDBREGA

Podpis samoupravnega sporazuma

Glavni direktor Janez Bedina ing. Repiču: »Čestitam postal si Pekovec«

KJE BOLJ VARČEVATI?

Ena glavnih nalog vsake organizacije združenega dela je, da nenehno zmanjšuje stroške svojega poslovanja s skrbjo dobrega gospodarja. Varčevanje je za to nalogo ena zelo uspešnih metod, toda ne vsako varčevanje. Ni skrivnost, da je lahko varčevanje smotno: prihranki pri materialih, dobra organizacija dela itd. in tudi neutemeljeno: prihranki zaradi nezadostne ureditve delovnih mest, prihranki časa pri slabo izvršenih delovnih nalogah itd.

Uvodoma smo poudarili, da je varčevanje stalna naloga, to pa še ne pomeni, da je zanj upravičljiv vsak ukrep, ker se navadno izkaže, da premalo pretehtana odločitev raje povečuje stroške, kot jih zmanjšuje. Primer: Če bi stroj v okvari le za silo popravili, bi se čez čas izkazalo, da je nastala še večja škoda zaradi kasnejše še večje okvare ali če zredciramo uporabo telesa na minimum, bodo verjetno narasli (ne samo proporcionalno) stroški telefona in izrednih transportov.

Posamezni delavci predstavljamo le večji ali manjši kamenček v mozaiku celotnega kolektiva, zato bo akcija varčevanja uspešna le, če se je loteva zadovoljiva večina.

Ker je težko zajeti vse elemente varčevanja, je naša pozornost uperjena predvsem v temeljna žarišča stroškov, torej tam, kjer se da največ prihraniti. Se kako je pomemben vsak prihranjen papir ali meter sukanca, a zaman bo naše prizadevanje, če bomo preko normativov porabljali osnovne materiale in delovni čas.

V reprodukcijskem procesu nabave — proizvodnje — prodaje poznamo glavne zahteve osnovnih nalog. Njihovo izvrševanje še vedno premalo dosledno uresničujemo s planskim pristopom, kar ne more povsem opravičiti niti našo izredno hitro rast. Posamezne naloge še vedno preveč monopolizirajo posamezniki, četudi v prepričanju, da znajo le oni edino dovolj dobro opraviti te naloge.

Medtem, ko je v proizvodnih TOZD-ih močno pomanjkanje strokovnih kadrov, verjetno zaradi nezainteresiranosti le-teh in neustreznega

nagrajevanja, ki bi bolj spodbujalo strokovnost, tako pa je za delavca skoraj vseeno, če ima ustrezno izobrazbo ali ne, je v delovni skupnosti skupnih služb opaziti premajhno vrednotenje srednjestrokovnega kadra in tako njegovo učinkovitost, saj raje ob novih nalogah ustanovimo še eno delovno mesto, kot da bi dvakrat obremenjenega delavca dvojno nagradili.

Načelno smo vsa ta vprašanja že večkrat rešili in se politično opredelili za konkretne in dosledne rešitve. Večjega odločilnega koraka pa še nismo storili. Prav gotovo je čas sedanjega srednjeročnega načrta zelo ustrezen, še posebej, ker nas zunanji vse neugodnejši pogoji gospodarjenja silijo, da izkoristimo vsako še tako majhno notranjo rezervo in pri tem upravičeno zahtevamo, da se naš dohodek, ustvarjen z družbenimi sredstvi, namenjen skupni in splošni porabi čim smotrnejše uporablja.

Sklenimo naše misli o potrebi varčevanja z ugotovitvijo, da se bo potrebno na tem področju prizadevati za večjo načrtnost, učinkovitost in strokovnost.

Božidar Meglič

MODELIRJI V POSOČJU

Z namenom, da bi vsaj malo ublažili stisko prizadetih v Posočju, smo se v osnovni modelirnici odločili, da tem ljudem s svojo akcijo po svojih skromnih močeh pomagamo. Akciji so se pridružili tudi tovariši iz podplatne modelirnice, vzorčne delavnice, razvojnih oddelkov pa tudi iz skladišča. Iz javnih občil smo zvedeli, da na prizadetem področju manjka predvsem tovarnjakov za odvoz ruševin, peska, lesa, pa tudi pridnih rok. Ker lahko ponudimo le slednje, smo se spričo dejstva, da se zima naglo bliža, zbrali v soboto, 23. 10., pred tovarno in krenili proti Primorski. V vasici Ladra blizu Kobarida, kamor so nas razporedili, smo se porazgubili in domačini so nas zaposlili na najrazličnejše načine. Pri pobiranju krompirja

na njivah je prišlo do izraza kmečko poreklo nekaterih od nas, pa tudi nagnjenje nekaterih kolegov do zidave in njihove izkušnje so prišle prav. Ostali so imeli priložnost preizkusiti svojo moč nad hrastovimi ostrešji, ki jih je bilo treba porušiti. V lepem sončnem vremenu in ob zdravih, sočnih pripombah je dan minil, kot bi mignil.

Prebivalci vasi Ladra so majhni kmetje, polkmetje in delavci. Nekateri so zaposleni v bližnjem Kobaridu, kjer jim skromen zaslužek nudi tamkajšnja tudi skromna industrija. Kako so ti ljudje potrebni pomoči, smo lahko videli v Ladri sami, pa tudi na štabu za odpravo posledic portesa v Tolminu, kjer so nam povedali, da Ladra trenutno potrebuje 100 ljudi, pri-

speli pa smo samo mi (25 ljudi in nekaj v osebnih avtomobilih). Ljudje so zaradi prepočasnega ukrepanja in bližajoče se zime kar malce resignirani. Precej pripomb je bilo slišati na račun podjetij, ki opravljajo strokovna zidarska dela. Kljub visoki vrednosti ure (75.—) se obračajo počasi, njihove malice so zelo raztegnjene, kar smo lahko sami opazili. Manjka solidnosti, pravilnega odnosa do dela, saj bi takšen, kakršen je, že v normalnih okoliščinah bil obsojanja vreden, še manj pa je dopusten, če gre za prizadete v naravni katastrofi. Kot je znano, pa morajo strokovno usposobljena podjetja, tako da so prizadeti razpeti med visoko strokovnostjo in visoko ležernostjo. Za čim bolj mirno prenašanje tega je potrebna res močna doza potrpežljivosti.

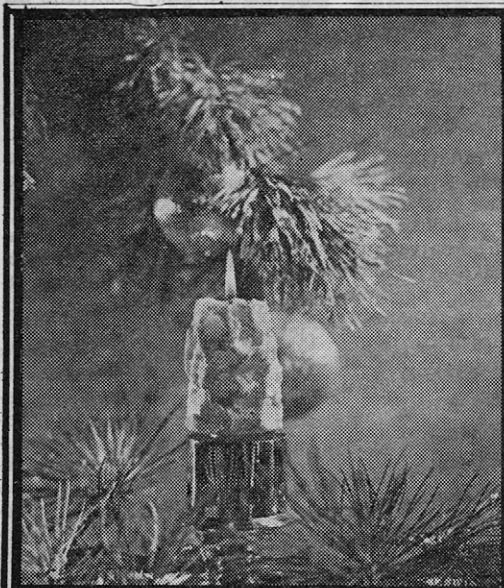
Popoldne smo se poslovili od prijaznih domačinov in že smo skozi Kobarid in Bovec brzeli po dolini Trente proti Vršiču. Uživali smo ob pogledu na deviško divjo pokrajino, spotoma posneli nekaj motivov in se ustavili v Martuljku, kjer smo malo poseleli, se okrepčali in zapeli. Veseli in zadovoljni smo bili, saj smo bili prepričani, da smo posrečeno združili prijetno s koristnim. Preveval nas je prijeten občutek, da smo tem skromnim in sijajnim ljudem vsaj malo pripomogli do trdne strehe nad glavo.

Branko Ivnik

Spomin na delovno akcijo

NAGRADNA KRIŽANKA

SODARSKA OBRT		TEPEŽ, RAVS	ROŽIČEVO DREVO	TATJANA DEBEVC	DEL VOZA	KRAJ PRI LJUBLJANI (ŠMARJE...)	3	PREJŠNJE IME GLAV. MESTA INDOEZIJE	OBDOBJA VEKOVI	VRSTA RAZCVETA	OTOČJERRI NOVI GVINJEI	ČASTNO OBNAŠANJE
SKREGA-NOST								KDOR BELI KORUZO			A	
IZDELOVALEC ORODIJ								TROPSKA PAPIGA				
POGOSTA PADAVINA				GR. FILOZOF (EPIKTET) OGLAŠANJE SVINJ							U	
STARORIMSKI ZALOŽNIK FR. PIŠEC (EUGENE)				K	ZVONKA ARNEŽ	IGRANJE S PODPLATOM PRI NOGOMETU	RAĐAK ANA IME IGRALCA BAŠICA		JELKA PERKO	CELJSKA TOVARNA	TONA MITOLOŠKI PRVI LETALEC	
ČLOVEK, KI JE KOMAJ PRIŠEL	RAVNA PLOSKEV	REKA JUŽNO OD MOSKVE	DOMACE IME ZAKOVICE ZBOR SENATORJEV	E	VALENTINA LUNAR SILVA STEGNAR	IME GOLMANA PETROVIČA (T. PESNIK (LUDOVICO)	O		ETIOPSKI KNEZ PASJE OGLAŠANJE			
PTIČJA KRMA				VSADITEV				ČESKI VELE MOJSTER TINCA ZAPLOTNIK	H			
KRSTA, TRUGA			NAJVIŠJA FILMSKA NAGRADA POMOŽNI DUHOVNİK			AVTOMO-BIL				OBREDNA OPRAVA DUHOVNIKOV	PREČNIK NA JAMBORU	
RUSKI PESNIK IN FILOLOG (VJACESLAV)		A			NOVAK IVANKA	KRAJ PRI VRHNIKI	VIR, IZVIR MOŽOLJI NA OBRAZU					BLESK LESKET
ŠTRUMBEČ NEVENKA		IGRALEC RANER SADEŽ			SRBSKO MOŠ IME UNICEVALKA ŽELEZA	V		POJAV NA VODI	ZORANA ZEMLJA STARORIMSKI POZDRAV			
KOŠČEK PAPIRJA			SEKANJE SKOZ IN SKOZ DRAGI AHAC									
1		PEVEC HRUSOVAR						NAPLAČILO PREDUJEM			N	
BANJA		OKUSNA MORSKA RIBA			PESEM HVALNICA			PLAVAT, LEPAK				

Rešitev križanke iz 11. številke:

Vodoravno: JUGOSLAVIJA, ARISTOTELES, RAZLAGA, TIL, DARO, GENRE, NOVA REPUBLIKA, JAPELJ, SEN, IKAR, SAVLJE, PRIDIGA, KRAJNIK, LANIKA, SLA, LANCOVO, KARAJAN, TEK, AK, EJA, KAKI, ATE, EMA, DED, SOLATA, CEPEC, ITAKA, APOTEKAR, DANI, VALONIJA, ETIKETA, AJ, ORIGINAR, RASIZEM, TA.

Poslali ste nam 140 rešitev križanke. Tokrat je žrebala naša sodelavka v splošnem sektorju Mira Radon. Žreb je bil naklonjen:

- 80 din — Marija Bizjak, upokojenka
- 60 din — Minka Dvorak, 400
- 40 din — Mira Grah, 550
- 20 din — Boris Mikulič, 600
- 20 din — Janez Benčina, 523

Rešitve današnje križanke pošljite do 30. decembra letos.

PRIŠLI

V TOVARNO:

V splošni sektor: Duh Cvetka, Tišler Janez, Čošić Kata, Komarac Milena;

V menoz: King Milka;

V izdelavo zg. delov 512: Papler Draga, Tomić Mira, Brišar Franjo, Hrženjak Vida;

V montažni oddelek 522: Skrjanc Beno;

V orodjarno: Mikulič Jože,

Kenda Franc, Hočevan Stanislav;

V Poliuretani: Dudkovič Smail, Gorton Božidar, Cir-ković Vidoje, Knežević Cvičan, Jurković Branko, Bertalanč Ivan;

V gumarno: Kantarevič Nezir, Kasumović Šerif, Smiljić Anđelko, Bajić Radosava, Čošić Mira, Aleksić Veljko, Kutić Hedvika;

V nabavni sektor: Slabe Bojan;

V izdelavo zg. delov 550 Trbovlje: Dolanc Marta, Dolanc Vida, Zakonjšek Terezija, Kostanjevec Vekoslava, Hribovšek Julijana;

V plastiko: Matović Bogdan;

V finančni sektor: Perko Bosiljka;

V PRODAJNO MREŽO:

Sombor: Petkov Mirjana; Niš III.: Paunović Savomir; Banja Luka: Dakić Maša; Tuzla: Bekrić Šuhreta;

ODŠLI

ZAHVALE

IZ TOVARNE:

Upokojitev: Tišler Marija, Saksida Stana, Jesenko Angela, Rozman Uršula;

Pisмени sporazum: Potočnik Cvetka, Smid Franciška; Po želji delavca: Jerenko Stanko;

V JLA: Jenko Peter, Jerala Mirko;

Neodvisno od volje delavca: Matović Bogdan;

IZ PRODAJNE MREŽE:

Kranj III.: Arh Marija; Split: Juretin Ivo; Sombor: Rokvić Mirjana; Banja Luka: Janjić Zoran;

Sodelavcem in sodelavkam montažnega oddelka 521 se najlepše zahvaljujem za darilo ob odhodu v pokoj.

Magdič Štefka

Ob odhodu v pokoj se sodelavkam v šivalnici 512/III. prav prisrčno zahvaljujem za prejeto darilo, obenem vam želim obilo zdravja in osebnega zadovoljstva.

Peharc Dani

Sodelavkam in sodelavcem iz gumarne se najlepše zahvaljujem za darilo ob odhodu v pokoj.

Ana Hlebčar

»ČEVLJAR«, glasilo delovne skupnosti tovarne obutve »PEKO« — Ureja uredniški odbor: Dragica Bogataj, Slavko Hvalica, Milka Meglič, Nataša Meglič, Anton Simončič, ing. org., Marija Slapar, Tadej Wellguny, dipl. ing. arh. — Glavni in odgovorni urednik Marija Slapar — Naslov uredništva: PEKO Tržič — Telefon 50-260 int. 217 — Tisk: GP Gorenjski tisk, Kranj, v 3500 izvodih — Izhaja enkrat mesečno — List dobijo člani delovne skupnosti brezplačno.

NAŠI PETDESETLETNIKI

BOŽIČ OLGA — zagibalka strojno v odd. 512

JANC ALBINA — šivalka okrasnega šiva v odd. 512

KOŠNJEK FRANČIŠKA — perica

LANG SILVA — šef vhodno izhodne kontrole dokumentov v ERC

LEBAN PAVEL — izravnalec delovnega takta v odd. 520

PAVLIN MIRA — samostojni skladiščnik

SAKSIDA STANA — šivalka okrasnega šiva z in brez obrezovanja v odd. 512

Naše čestitke!

NOVOSTI NA POLICAH TRŽIŠKE KNJIŽNICE

Matevž HACE:

TRETJI ZVEZEK
KOMISARJEVIH
ZAPISKOV

Matevž Hace se je rodil 1910 v Podcerkvi na Notranjskem. Pred vojno je bil gozdni delavec doma in v tujini in že takrat je veliko bral in se vključeval v politično življenje.

V narodnoosvobodilnem boju je sodeloval od leta 1941, najprej kot aktivist, pozneje pa kot komisar raznih enot. Med njegovimi deli so najvidnejši Komisarjevi zapiski. Dvajset let bo že, kar je izdal prvi dve knjigi. V njih je popisal svoje spomine na dogodke in ljudi med vojno. V tretjem pa popisuje čas prvih dveh let po vojni, ko je bil poslanec, predsednik sindikata in politični delavec in je med domačimi ljudmi še vedno veljal za komisarja.

NARODNOOSVOBODILNA
VOJNA NA SLOVENSKEM
1941—1945

To je prva vojaško zgodovinska monografija, v kateri je celovito obdelan narodnozanim, ampak vedno z več

rodno-osvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije ter potek bojev proti fašističnim okupatorjem in njihovim zaveznikom na vsem slovenskem ozemlju v okviru osvobodilne vojne narodov Jugoslavije.

Ceprav je to delo predvsem vojaška zgodovina ter je njegovo težišče na nastanku in operacijah vojaških enot, poskuša — spričo tesne povezanosti političnega in vojaškega dogajanja kot neločljivih sestavin narodnoosvobodilnega boja — osvetliti tudi družbeno-politične silnice vojnih dogajanj. Prikaže vlogo osvobodilne fronte slovenskega naroda in v njej tistih sil, ki so v boj slovenskega ljudstva zavestno vnašale revolucionarno vsebino. To je omogočilo, da sta se že med vojno izoblikovali ljudska oblast in slovenska državnost v Titovi Jugoslaviji. Monografija je odprta na izsledke obsežnega in temeljitega raziskovalnega dela, ki so ga po vojni opravili slovenski zgodovinarji in pisci vojaških zgodovinskih del, še posebej pa sodelavci ljubljanske skupine vojaško zgodovinskega inštituta JLA v Beogradu in sodelavci inštituta za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani.

POMOČ PRIZADETIM

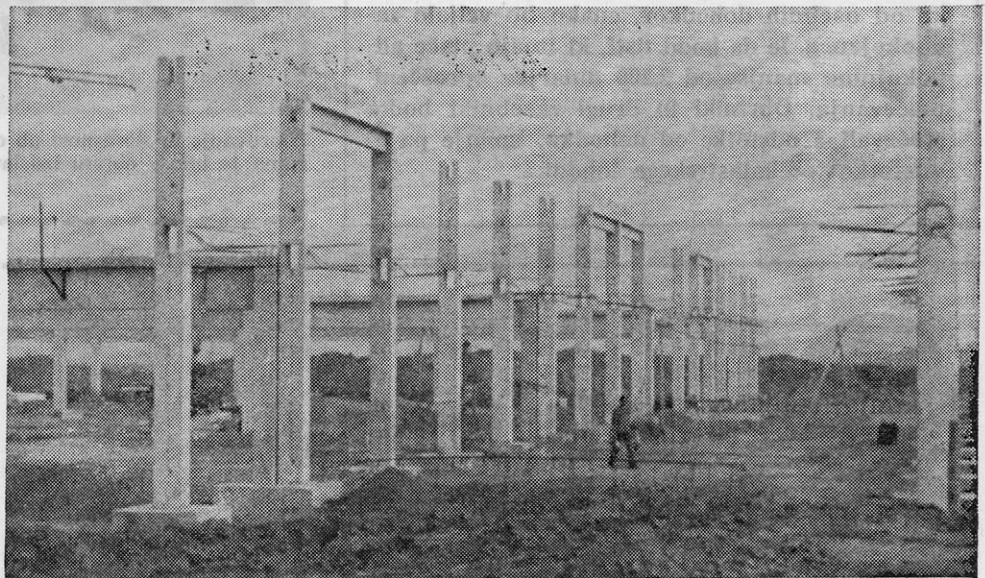
Na zboru delavcev delovne enote 531 — vlivalnica v TOZD POLIURETAN so sklenili, da se sredstva osnovne organizacije sindikata namenjena za izlet nakažejo kot pomoč prizadetim ob potresu v Posočje. Tako so nakazali po 30 din na zaposlenega, kar znese 2.580 din.

Skromna, a posnemanja vredna akcija.

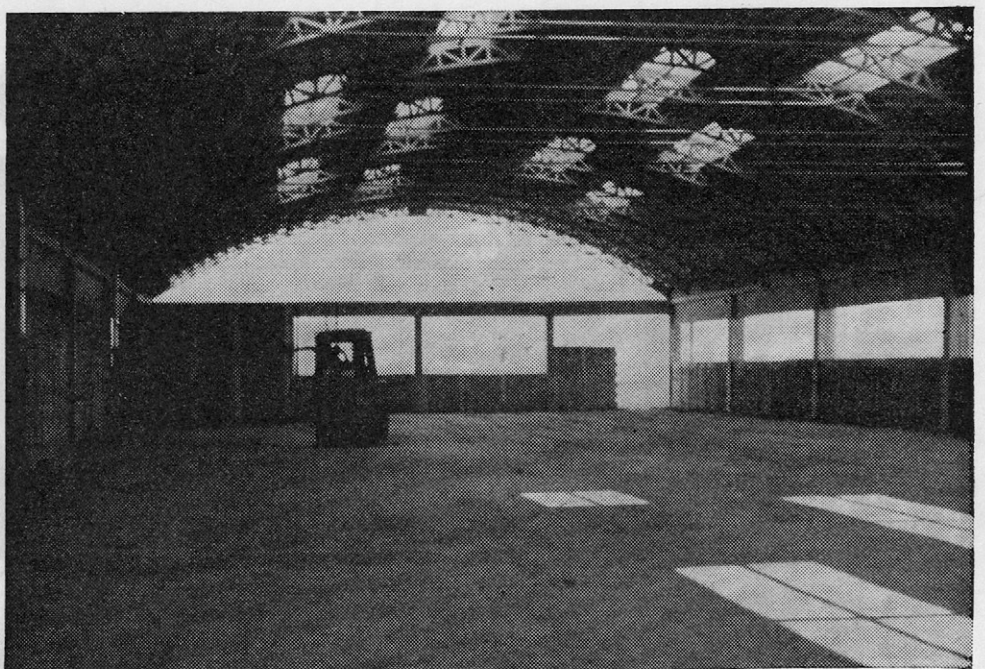
RAZVOJ NOVE TOVARNE

Pred letom dni je bilo tu še ludbreško polje. Februarja 1976 so začeli z izkopom za gradnjo nove proizvodne hale

Začetek montaže — april 76

Montaža — maj 76

V NEDELJO ODLOČANJE

V nedeljo, 19. decembra, se bomo občani Tržiča odločali o novem samoprispevku za gradnjo družbenih objektov.

S samoprispevkom bi v petih letih zbrali skoraj 30 milijonov dinarjev, kar je nekaj manj kot polovica denarja, ki je potreben za planirano graditev doma za varstvo odraslih, dveletne srednje šole in večnamenske dvorane za potrebe telesne kulture, za potrebe družbenih dejavnosti in naložbe v komunalno opremo krajevnih skupnosti. Razliko od planiranih 63 milijonov dinarjev pa naj bi zbrali od delovnih organizacij in samoupravnih delovnih skupnosti.

Občani zaposleni v delovnih organizacijah in pri zasebnikih bomo plačevali — če se bomo odločili ZA — samoprispevek v višini 1,5 odstotka od osebnih dohodkov, enako bo veljalo za upokoјence, le da bodo tisti, ki imajo plače ali pokojnine manjše od 2.200 dinarjev oproščeni plačevanja. Obrtniki in drugi zasebniki bodo plačevali 3 odstotke od dohodka, kmetje pa 6 odstotkov od katastrskega dohodka.

SLOVESNOST OB OTVORITVI NOVE PROIZVODNE HALE V LUDBREGU

Zborovanje in slovesnost ob otvoritvi nove proizvodne hale in podpisu samoupravnega sporazuma je bilo v obratu izdelave zgornjih delov

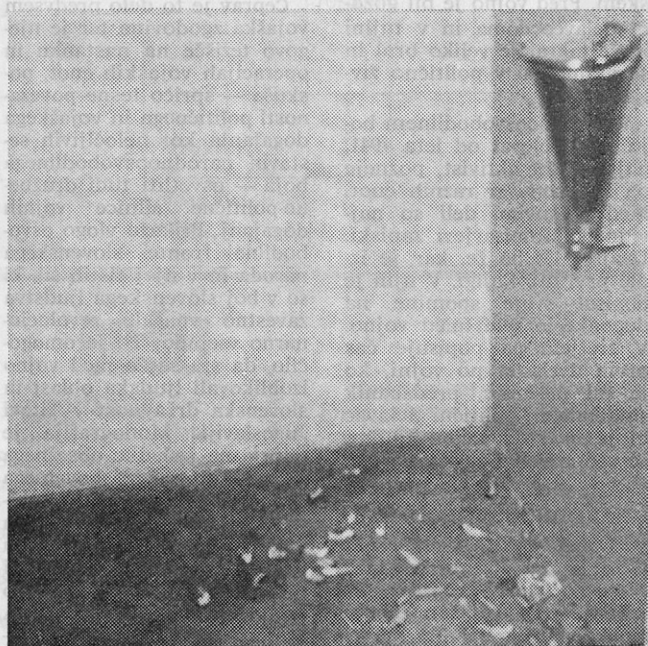

NADLEŽNI FOTOGRAFI

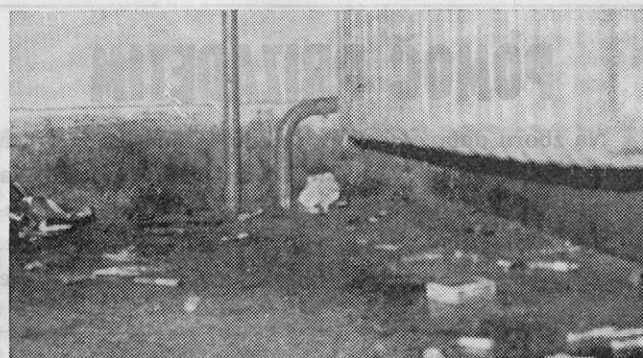
TAKI SMO!

Neučakanost 3 minute pred drugo uro

Pepelnik je tu odveč

Smeti pa kar v kot